

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 11.St-9/2010-302

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Ani Golub Gruić, u stečajnom postupku nad dužnikom KOUDELA d.o.o. u stečaju, OIB: 66536340192, Split, Hrvatskih iseljenika 20, dana 11. listopada 2021.

r i j e š i o j e

I. Odgađa se prijenos sredstava u iznosu od 505.119,47 kn društvu IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB: 88754036728, po nalogu iz točke II. izreke rješenja ovoga suda poslovni broj St-9/2010-285 od 16. lipnja 2021. godine.

II. Privremena mjera iz točke I. izreke ovog rješenja traje najdulje do isteka roka od 15 dana od izvršene dostave odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske po reviziji protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1435/2020-5 od 6. srpnja 2020. ili dok sud ne odredi da su se stekli uvjeti za ranije ukidanje iste.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda poslovni broj 11.St-9/2010 od 17. svibnja 2010. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Koudela d.o.o. Split. Istim rješenjem za stečajnu upraviteljicu imenovana je Ljiljana Poljanić.

Nadalje, rješenjem ovoga suda poslovni broj 11.St-9/2010 od 13. srpnja 2016. potvrđen je stečajni plan u ovom stečajnom postupku, na koje rješenje nije bilo žalbi te je isto postalo pravomoćno 4. kolovoza 2016.

Po pravomoćnosti tog rješenja, rješenjem ovog suda poslovni broj St-9/2010 od 2. siječnja 2017. zaključen je stečajni postupak nad dužnikom Koudela d.o.o. u stečaju, OIB: 66536340192, Split, Hrvatskih iseljenika 20 (točka I. izreke rješenja) i određeno da po pravomoćnosti tog rješenja prestaje služba stečajnog upravitelja, a dužnik ponovo stječe pravo slobodnog raspolaganja stečajnom masom (list 1184-1185 spisa).

Predmetno rješenje postalo je pravomoćno 19. siječnja 2017.

Dana 16. listopada 2020. kod ovog suda zaprimljen je zahtjev trgovačkog društva Ivanišević gradnja d.o.o. u stečaju za isplatom rezerviranih sredstava

(stranice 1301-1314 spisa) u kojemu, a na temelju presude Visokog trgovačkog suda broj PŽ-1435/2020 od 6. srpnja 2020. kojom je utvrđeno da postoji tražbina podnositelja prema društvu ADDL Megila d.o.o. u iznosu od 1.010.238,95 kn, podnosi zahtjev za isplatu rezerviranih sredstava u iznosu od 505.119,47 kn na svoj poslovni račun.

Podneskom od 19. listopada 2020. (stranice 1316-1435 spisa) društvo ADDL Megila d.o.o. (inače pravni slijednik trgovačkog društva Koudela d.o.o. stečaju Split) očitivalo se na predmetni zahtjev u bitnom predlažući odbijanje zahtjeva za isplatu dok sporni odnos između strana doista ne bude razriješen odlukom čija pravomoćnost je neupitna podredno, predlaže prekid postupka koji prethodi odluci o zahtjevu za isplatu rezerviranih sredstava do pravomoćnosti odluke povodom prijedloga za dopuštenje revizije, odnosno kasnije revizije i ustavne tužbe, sve budući da ishod tih postupaka može rezultirati ukidanjem pravomoćnosti presude.

Nadalje, podneskom od 19. listopada 2020. (stranice 1437-1442 spisa) društvo ADDL Megila d.o.o. Zagreb navelo je da je 19. listopada 2020. godine podnijelo Ustavnom sudu Republike Hrvatske Prijedlog za odgodu izvršenja predmetne presude VTSRH poslovni broj PŽ-1435/2020. Do donošenja odluke o prijedlogu da nisu ispunjene pretpostavke za donošenje odluke u ovom predmetu o zahtjevu za isplatu podnesenom od strane Ivanišević gradnja d.o.o. u stečaju, a budući je prijedlog podnesen sukladno čl. 67. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske. Slijedom navedenog, da se dodatno čini opravdanim odbijanje zahtjeva za isplatu do finalnog razrješenja odnosa između strana, osobito uzimajući u obzir da se očekuje odluka Ustavnog suda kojom se zabranjuje izvršenje Presude do okončanja ustavnosudskog postupka.

Podneskom od 22. listopada 2020. (stranice 1443-1444 spisa) vjerovnik Ivanišević gradnja d.o.o. u stečaju usprotivio se prijedlogu dužnika ADDL Megila d.o.o. u bitnom navodeći:

- da je drugostupanjska presuda Visokog Trgovačkog suda posl.br. PŽ-1435/2020 ovršna i pravomoćna,
- da sukladno odredbi čl. 384. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje ZPP) revizija ne zadržava ovrhu presude protiv koje je izjavljena,
- da sukladno odredbi čl. 67.st.1. ustavna tužba ne sprječava provedbu ovrhe,
- da je točkom 3.3.1. Stečajnog plana KOUDELA d.o.o. u stečaju navedeno da će stečajni sud rješenje temeljem kojeg će rezervirani iznos biti isplaćen donijeti temeljem zahtjeva za isplatu podnesenog od strane korisnika rezerviranog iznosa ili Društva, uz koji treba priložiti pravomoćnu i ovršnu presudu/rješenje.
- da se u svakom postupku (pa tako to mora biti i u ovome) postupa po pravomoćnoj sudskoj odluci bez obzira na eventualnu reviziju ili ustavnu tužbu što je jasno regulirano naprijed citiranim zakonskim odredbama i ne ostavlja prostora nikakvim drugim tumačenjima
- da stečajni sud nije ovlašten utvrđivati zakonitost pravomoćne i ovršne odluke po kojoj postupa, već je ovlašten postupati sukladno stečajnom planu.

Podneskom od 23. listopada 2020. (stranice 1451-1452 spisa) društvo ADDL Megila d.o.o. ponovno je ukazalo da je 19. listopada 2020. godine podnijelo

Ustavnom sudu Republike Hrvatske Prijedlog za odgodu izvršenja Presude Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-1435/2020 sukladno čl. 67. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske te naglasilo da će dužniku, ako se u ovom postupku postupi prije odluke Ustavnog suda vezano uz odgodu izvršenja Presude Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br.: PŽ-1435/2020, nastati nenadoknativa šteta.

Konačno, podneskom od 26. listopada 2020. (stranica 1464 spisa) stečajna upraviteljica Ljiljana Poljanić u bitnom je navela je da je zahtjev društva Ivanišević gradnja d.o.o., u stečaju, za isplatom rezerviranih sredstava u iznosu od 505.119,47 kn po njenom mišljenju osnovan.

Rješenjem ovoga suda poslovni broj St-9/2010-285 od 16. lipnja 2021. (stranice 1477-1481 spisa) točkom I. izreke odbijen je prijedlog društva ADDL Megila d.o.o. (pravnog slijednika društva KOUDELA d.o.o. u stečaju, OIB: 66536340192, Split, Hrvatskih iseljenika 20), OIB: 66536340192, Zagreb, Đorđićeva 11, za određivanjem prekida postupka za isplatu rezerviranih sredstava u iznosu od 505.119,47 kn u korist vjerovnika Ivanišević gradnja d.o.o. u stečaju, OIB: 88754036728, Split, Kila 37, a do pravomoćnosti odluke povodom prijedloga za dopuštenje revizije (odnosno kasnije revizije i ustavne tužbe). Točkom II. izreke naloženo je računovodstvu ovog suda da po pravomoćnosti rješenja sa kartice predmeta St-9/2010 vjerovniku Ivanišević gradnja d.o.o. u stečaju, OIB: 88754036728, Split, Kila 37 isplati iznos od 505.119,47 kn na njegov račun.

Odlučujući o žalbi društva ADDL Megila d.o.o., Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojim rješenjem poslovni broj PŽ-3438/2021-3 od 19. srpnja 2021. odbio kao neosnovanu žalbu i potvrdio rješenje ovoga suda poslovni broj St-9/2010-285 od 16. lipnja 2021. (stranice 1497-1500 spisa).

Dana 24. kolovoza 2021. kod ovoga suda zaprimljen je podnesak društva ADDL Megila d.o.o. – prijedlog za određivanje regulacijske mjere osiguranja (stranice 1502-1557 spisa). U tom prijedlogu predlagatelj navodi:

„Predlagatelj podnosi prijedlog za određivanje regulacijske mjere osiguranja iz čl. 347. st. 2. Ovršnog zakona. Sukladno čl. 340. i čl. 292. st. 2. Ovršnog zakona, prijedlog je u nadležnosti Trgovačkog suda u Splitu, dok bi o istom, nastavno na čl. 76. Stečajnog zakona (prije čl. 17. Stečajnog zakona), trebao odlučiti stečajni sudac u stečajnom predmetu St-9/2010. Potonje budući da se radi o pitanju isplate stečajnom vjerovniku u stečajnom postupku nad Koudela d.o.o. „u stečaju“, odnosno općenito o pitanju stečajnog postupka. Prijedlogom se traži mjera odgode prijenosa sredstava nastavno na nalog iz t. II. izreke Rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: St-9/2010-285 od 16. lipnja 2021. godine (u daljnjem tekstu: Rješenje). Nalogom je naloženo isplatiti iznos od 505.119,47 kuna iz depozita suda protivniku osiguranja kao stečajnom vjerovniku. Međutim, pozicija protivnika osiguranja kao stečajnog vjerovnika je u međuvremenu postala sporna uslijed činjenice da je nakon donošenja Rješenja dopuštena revizija protiv presude kojom je utvrđena tražbina protivnika osiguranja i po osnovi koje isti traži isplatu iz depozita. U slučaju usvajanja revizije, prestaje osnova prema kojoj bi sredstva iz depozita smjela biti isplaćena protivniku osiguranja te u tom trenutku dolazi do nastanka tražbine na činjenje, u vidu zahtjeva prema protivniku osiguranja na povrat isplaćenih sredstava u sudski depozit.

Kako je protivnik osiguranja društvo u stečaju kojemu predstoji brisanje iz sudskog registra, nužno je spriječiti nastanak štete u vidu gubitka ikakve mogućnosti povrata sredstava u depozit po usvajanju revizije i time ukidanja isprave temeljem koje je Rješenjem odobrena isplata sredstava iz depozita protivniku osiguranja.

Sukladno čl. 347. st. 2. Ovršnog zakona, sud može odrediti privremenu mjeru kojom će urediti sporni odnos među strankama (tzv. regulacijske mjere), ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnog reda. Dakle, da bi sud odredio regulacijsku privremenu mjeru potrebno je da se ispune opća i posebna pretpostavka, kako slijedi:

- opća pretpostavka za određivanje regulacijske mjere je vjerojatnost postojanja jednog spornog pravnog odnosa kao objekta osiguranja;
- pored toga alternativno treba biti ispunjena jedna od narednih posebnih pretpostavki, na razini njihove vjerojatnosti (ne izvjesnosti): 1. nužnost uređenja spornog odnosa radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, 2. nužnost uređenja spornog odnosa radi sprječavanja nasilja ili 3. potreba za osiguranjem pravnog reda iz drugih važnih razloga.

Regulacijske mjere mogu biti mjere propisane za osiguranje novčanih i nenovčanih tražbina, ali i sve druge mjere podobne za zaštitu i/ili privremeno uređenje odnosa među strankama. Pritom bitno je napomenuti da čl. 169. Stečajnog zakona (prije čl. 98. Stečajnog zakona) izričito propisuje da nakon otvaranja stečajnog postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv stečajnog dužnika tražiti mjere osiguranja. Međutim, Stečajni zakon ne zabranjuje da mjeru osiguranja traži stečajni dužnik u odnosu na stečajnog vjerovnika, kao ni stečajni vjerovnici međusobno. Time, nema prepreke za sud da u konkretnom slučaju razmatra mjeru osiguranja i to prema propisu koji uređuje mjere osiguranja, odnosno prema Ovršnom zakonu.

Protivnik osiguranja je u okviru stečajnog postupka, koji se vodio nad predlagateljem osiguranja pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-9/2010, prijavio tražbinu u iznosu od 1.401.868,71 kuna, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Budući da su stečajni vjerovnici osporili naznačenu tražbinu protivnika osiguranja u iznosu od 1.010.238,95 kuna, isti je, prema pravilima Stečajnog zakona, bio upućen u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti tražbine. Stečajni postupak nad predlagateljem osiguranja dovršen je usvajanjem Stečajnog plana potvrđenim Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj: St-9/2010 koje je postalo pravomoćno 4. kolovoza 2016. godine. Sukladno Stečajnom planu vjerovnici drugog višeg isplatnog reda u pogledu čijih tražbina se vode postupci, namiruju se u 50% vrijednosti, dok u 50% vrijednosti njihove tražbine prestaju. Po osnovi Stečajnog plana predlagatelj osiguranja je uplatio sredstva u iznosu od 505.119,47 kuna na depozitni račun Trgovačkog suda u Splitu, radi osiguranja namirenja tražbine protivnika osiguranja ako tražbina bude pravomoćno utvrđena.

U parnici radi utvrđenja osnovanom tražbine protivnika osiguranja, Trgovački sud u Splitu je presudom broj: P-128/2019 od 17. siječnja 2020. godine odbio njegov tužbeni zahtjev uz obrazloženje da isti nije dokazao osnovanost svoje tražbine.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je, međutim, preinačio spomenutu prvostupanjsku presudu svojom Presudom broj PŽ-1435/2020-5 od 6. srpnja 2020. godine te je utvrdio tražbinu protivnika osiguranja u iznosu od 1.010.238,95 kuna. Predmetno uz tvrdnju da je na predlagatelju osiguranja bilo da dokaže negativnu činjenicu da nema tražbine koju potražuje protivnik osiguranja kao tužitelj, slijedom čega primjenom pravila o teretu dokazivanja sudi u korist protivnika osiguranja. Pritom ni prvostupanjski ni drugostupanjski sud nisu izvodili dokaze predložene od predlagatelja osiguranja kao tuženika te mu je time uskraćeno pravo na dokazivanje njegovih navoda.

U odnosu na donesenu drugostupanjsku presudu, a upravo primarno pozivom na potonju povredu, predlagatelj osiguranja podnio je prijedlog za dopuštenje revizije, koji je prihvaćen Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revd 3513/2020-2 od 15. lipnja 2021. godine. Predlagatelju osiguranja je u konkretnom slučaju dopušteno podnijeti reviziju nastavno na sljedeće revizijsko pitanje:

"Ako prvostupanjski sud nije izvodio dokaze koje je predložio tuženik, a na temelju kojih bi se mogle utvrditi činjenice koje su prema stavu drugostupanjskog suda bile ključne za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva, može li drugostupanjski sud na temelju pravila o teretu dokaza odlučiti na štetu tuženika?".

Pritom, u obrazloženju svog rješenja revizijski sud je zauzeo sljedeće shvaćanje:

„Iz svrhe odredbe članka 373.a ZPP-a proizlazi da drugostupanjski sud nema ovlaštenje prvostupanjskog suda da, u nemogućnosti da se neka činjenica s dovoljnom sigurnosti utvrdi, o postojanju te činjenice odluči primjenom pravila o teretu dokazivanja (članak 221.a ZPP; Rev-814/2018 od 21. travnja 2020.)“.

Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revd 3513/2020-2 od 15. lipnja 2021. godine je preuzeto 24. kolovoza 2021. godine. Predlagatelj će u daljnjem zakonskom roku od 30 dana podnijeti reviziju te će o tome bez odgode dostaviti dokaz u ovaj spis.

Uzimajući u obzir stav revizijskog suda, izvjesno je došlo do povrede u postupanju kada je sud drugog stupnja odlučio prema pravilima o teretu dokazivanja. Time, očekivano je da će presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-1435/2020-5 biti ukinuta te će predmet biti vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno postupanje

U takvom slučaju otpada pravomoćnost navedene presude drugog stupnja temeljem koje protivnik osiguranja traži isplatu sredstava iz depozita u svoju korist, odnosno osnova t. II. izreke Rješenja. U tom slučaju, ako bi sada došlo do isplate, protivnik osiguranja bi bio obavezan vratiti sredstva u depozit radi daljnjeg izvršenja Stečajnog plana u smislu njegova sadržaja, a to je da se sredstva nepovratno isplate protivniku osiguranja samo i isključivo ako finalno uspije na pravomoćnoj razini utvrditi svoju tražbinu. Dok god je aktualna pravomoćnost sporna (sve budući da je nastavno na stav revizijskog suda očekivano ukidanje odluke suda drugog stupnja), postoji sporni pravni odnos te time i nužnost njegove regulacije u međurazdoblju do donošenja odluke revizijskog suda o reviziji.

Nad protivnikom osiguranja vodi se stečajni postupak od 2016. godine, nastavno na blokadu poslovnog računa koja datira iz 2013. godine, kada su nepodmirene obveze iznosile preko 5mHRK. Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama utvrđene su tražbine u iznosu od preko 3m HRK. Sredstva u depozitu spadaju među značajniju potencijalnu imovinu protivnika osiguranja, nema druge značajnije imovine iz koje se može očekivati priliv sredstva, a koja bi zajedno sa postojećim sredstvima protivnika osiguranja (na dan 21.2.2020.196.949,78 kuna) u ukupnoj vrijednosti uopće nadilazila vrijednost depozita od 505.119,47 kuna. Ima li se u vidu da je protivnik osiguranja pravna osoba nad kojom se vodi stečajni postupak još od 2016. godine, koja ne servisira svoje obveze prema vjerovnicima još od 2013. godine, te da je cilj stečajnog postupka namirenje tražbina stečajnih vjerovnika te prestanak postojanja stečajnog dužnika, upitno je bi li predlagatelj osiguranja u slučaju eventualnog prihvaćanja revizije (a time i prestanka osnove protivnika osiguranja za primitak plaćanja iz depozita) mogao očekivati da će protivnik osiguranja biti u mogućnosti vratiti sredstva iz t. II. izreke Rješenja u sudski depozit. Sredstva iz depozita će primarno biti korištena za pokriće troškova stečaja, a potom i za namirenje stečajnih vjerovnika, njihova vrijednost će se na dnevnoj razini umanjivati, a nema novih priljeva sredstava sve budući da protivnik osiguranja operativno ne posluje te predstoji prestanak njegova postojanja, odnosno brisanje iz sudskog registra.

Dakle, vrlo je vjerojatno (čak i izvjesno) da neće biti mogućnosti povrata sredstava koja se eventualno isplate iz depozita protivniku osiguranja po donošenju odluke od strane revizijskog suda, a time i prestanka osnove na kojoj se temelji nalog iz t. II. izreke Rješenja. Time, svakako je nesporno da je regulacijska mjera nužna i hitna radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete.

Također, postoji i zahtjev za uspostavom pravnog reda.

Naime, svrha Stečajnog plana i stečajnog postupka nad predlagateljem osiguranja je da sredstva budu isplaćena vjerovnicima, a ne „ne vjerovnicima“. Kako su osnova kojom je utvrđena tražbina protivniku osiguranja i njezina sadašnja pravomoćnost sporni, nužno je osigurati da se sredstva iz depozita isplate tek kada bude na nespornoj razini potvrđeno tko je vjerovnik. Takav zahtjev pravnog reda postoji i na razini stečajnog postupka protivnika osiguranja, sve budući da nije cilj raspoređivati stečajnim vjerovnicima sredstva koja potencijalno ne pripadaju protivniku osiguranja i time generirati nove sporne odnose u budućnosti.

S druge strane, odgađanjem isplate sredstva iz depozita protivniku osiguranja ne nastaje nikakva šteta, sve buduće da ukoliko naposljetku uspije obraniti svoju tražbinu na razini pravomoćnosti (u ponovljenom postupku nastavno na revizijsku odluku) ima osigurana sredstva namirenja. S druge strane, protivnik osiguranja operativno ne posluje te nema potrebe za tim sredstvima radi održanja svog poslovanja.

Nastavno na navedeno, jasno su ispunjenje i posebne pretpostavke za određivanje regulacijske mjere osiguranja.“

Uzevši u obzir prethodno navedene argumente, radi osiguranja spornog odnosa tog prijedloga, predlagatelj osiguranja predlaže sudu donošenje odluke navedene u izreci ovog rješenja.

Nadalje, dana 27. kolovoza 2021., a nastavno na podnesak od 24. kolovoza 2021. društvo ADDL Megila d.o.o. dostavilo je sudu primjerak revizije podnesene Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, a protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1435/2020 (stranice 1560-1634 spisa).

Dana 23. rujna 2021. kod ovoga suda zaprimljen je podnesak Ivanišević Gradnje d.o.o. u stečaju (stanice 1636-1637 spisa) u kojim se očituje prijedlog za određivanje regulacijske mjere osiguranja u kojem navodi:

„Dužnik ADDL MEGILA d.o.o. podnio je dana 24. kolovoza 2021.g. Trgovačkom sudu u Splitu prijedlog za određivanje regulacijske mjere osiguranja. Navedeni prijedlog je nedopušten, odnosno podredno neosnovan.

Predlagatelj osiguranja u navedenom prijedlogu traži odgodu prijenosa sredstava po nalogu iz Rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: St-9/2010-285 od 16. lipnja 2021.

Drugim riječima, predlagatelj osiguranja privremenom mjerom traži odgodu izvršenja pravomoćnog sudske rješenja.

Potpuno je jasno da je ovakav prijedlog nezakonit i usmjeren na odugovlačenje ovog postupka. Prije svega, nije jasno koju to tražbinu predlagatelj osiguranja ima prema protivniku osiguranja odnosno osiguranje koje tražbine zahtjeva mjerom osiguranja.

Također, predlagatelj osiguranja u svom prijedlogu ističe kako je mjera nužna radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete. Međutim, svrha privremene mjere zasigurno nije sprječavanje štete koja bi nekome mogla nastati provođenjem pravomoćne sudske odluke.

Nadalje, predlagatelj osiguranje nije ovlašten pokrenuti postupak osiguranja protiv protivnika osiguranja temeljem odredbi Stečajnog zakona, a osobito ga nije ovlašten podnijeti u ovom postupku.

Također je potrebno istaknuti da je rješenjem Visokog trgovačkog suda odbijena kao neosnovana žalba ADDL Megila d.o.o. i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-9/20210-285 od 16. lipnja 2021.

Dakle, rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-9/20210-285 od 16. lipnja 2021. kojim sud nalaže računovodstvu tog suda da po pravomoćnosti rješenja društvu IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju isplati iznos od 505.119,47 kn sa kartice predmeta St-9/2010 je postalo pravomoćno, a do današnjeg navedena isplata nije izvršena.

Ne postoji niti jedan na zakonu zasnovan razlog zbog kojeg sud ne bi postupio po svom gore navedenom rješenju. Razlog nije ni podnesena revizija, a ni prijedlog za određivanje regulacijske mjere osiguranja.“

Slijedom navedenog, društvo Ivanišević gradnja d.o.o. u stečaju predlaže se da sud odbaci odnosno odbije prijedlog za određivanje regulacijske mjere osiguranja te da, neovisno o odluci o navedenoj mjeri, izvrši isplatu društvu IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju sukladno točki II. rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-9/20210-285 od 16. lipnja 2021.

Nakon kronološkog navođenju relevantne dokumentacije iz spisa, ovaj sud nadalje navodi:

Privremene mjere mogu se definirati kao sredstva kojima je cilj stvaranje uvjeta za buduće ostvarenje tražbina vjerovnika na temelju odluke koja će biti ili koja je već donesena o glavnom pitanju (u glavnom postupku). U tom su smislu privremene mjere sredstva kojima bi se eliminirala ili umanjivala mogućnost sprječavanja ili otežanja budućeg ostvarenja tražbina vjerovnika.

Zadaća je privremenih mjera ostvarenje regulacijske funkcije brzog i privremenog uređenja odnosa između stranaka u sporu čija je bit u ovlaštenju suda da određene pravne odnose privremeno uredi prema svojoj slobodnoj ocjeni.

Karakteristike privremenih mjera su: a) sredstva su vremenski ograničenog osiguranja (u nekim slučajevima supsidijarnog karaktera) budućeg ostvarenja tražbine (konzervacijska funkcija), b) sredstva su kojima se ostvaruje vremenski ograničeno, djelomično ili potpuno, namirenje tražbine prije njezina utvrđenja ovršnom ispravom (anticipativna funkcija) i c) sredstva su provizornog uređenja odnosa među strankama do konačnog rješenja spora pravomoćnom ili ovršnom odlukom (regulacijska funkcija), koja se u pravilu određuje ako se učini vjerojatnim postojanje tražbine te ako se učini vjerojatnim ili opasnost da bi bez takve mjere bilo onemogućeno ili znatno otežano ostvarenje tražbine, ili da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti, ili da je iz drugih važnih razloga potrebno mjerom privremeno urediti sporni odnos među strankama (osiguranje pravnoga reda).

Člankom 340. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20; dalje OZ) koji regulira mjesnu nadležnost propisano je:

(1) Prije pokretanja parničnoga ili kojega drugoga sudskog postupka o tražbini koja se osigurava, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu. Za provedbu privremene mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za provedbu ovrhe.

(2) Nakon pokretanja postupka iz stavka 1. ovoga članka, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom nadležan je sud pred kojim je postupak pokrenut. Ako to okolnosti pojedinoga slučaja opravdavaju, i u tomu se slučaju prijedlog može podnijeti sudu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave donesene u upravnom postupku nadležan je i za odlučivanje o prijedlogu za određivanje privremene mjere nakon završetka toga postupka.

Člankom 341. OZ-a (prijedlog za određivanje privremene mjere) propisano je:

(1) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja i tijekom sudskoga ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena.

(2) U prijedlogu za određivanje privremene mjere predlagatelj osiguranja mora istaknuti zahtjev u kojemu će točno označiti tražbinu čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži i vrijeme njezina trajanja te, kada je to potrebno, sredstva osiguranja kojima će se privremena mjera prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o sredstvima i predmetu ovrhe. U prijedlogu se moraju navesti činjenice na kojima se temelji zahtjev za određivanje privremene mjere te predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrepljuju. Predlagatelj osiguranja dužan je te dokaze, po mogućnosti, priložiti uz prijedlog.

Člankom 341. OZ-a (rješenje o određivanju privremene mjere) propisano je:

(1) U rješenju o određivanju privremene mjere sud će, ako je to potrebno s obzirom na vrstu mjere i svrhu koja se njome treba postići, odrediti na prijedlog predlagatelja osiguranja i sredstva kojima će se ona prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o određivanju sredstava i predmeta ovrhe u rješenju o ovrsi.

(2) Ako je radi ostvarenja naloga ili zabrane koji su izrečeni u rješenju o određivanju privremene mjere potrebno naknadno odrediti sredstva prisile iz stavka 1. ovoga članka ili već određenim sredstvima dodati nova ili ih zamijeniti drugima, predlagatelj osiguranja može predložiti, u istom postupku, da se na temelju već izrečenih naloga ili zabrana odrede ta sredstva.

(3) Rješenja o određivanju privremene mjere imaju učinak rješenja o ovrsi.

(4) Na rješenja iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o rješenju o ovrsi.

(5) Rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka moraju biti obrazložena.

(6) U slučaju određivanja privremene mjere po službenoj dužnosti sud će na odgovarajući način primijeniti odredbe stavaka 1. do 4. ovoga članka.

Člankom 343. OZ-a (dopustivost privremene mjere) propisano je:

(1) Privremena mjera može se odrediti i radi osiguranja nedospjelih i uvjetnih tražbina.

(2) Privremena mjera nije dopuštena ako postoje uvjeti za određivanje prethodne mjere kojom se može postići ista svrha osiguranja.

Člankom 347. stavkom 2. OZ-a (vrste privremene mjere) propisano je:

(2) Ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnoga reda, sud može odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama

U takvim činjeničnim i pravnim okolnostima, ovaj sud postavljeni prijedlog predlagatelja ADDL Megila d.o.o. (pravnog slijednika društva KOUDELA d.o.o. u stečaju, ovdje stečajnog dužnika), za određivanje privremene regulacijske mjere osiguranja ocjenjuje dobro obrazloženim (u činjeničnom i pravnom smislu), dakle, osnovanim, dok, s druge strane, tvrdnje iznesene od strane protivnika osiguranja društva IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju, ovdje vjerovnika), ocjenjuje

neosnovanim (tvrdnje o nedopuštenosti podnošenja u ovom postupku, o nepostojanju predmeta osiguranja...).

Naime, ovaj sud utvrđuje da je jedina ispravna tvrdnja protivnika osiguranja da predlagatelj osiguranja privremenom mjerom traži odgodu izvršenja pravomoćne sudske odluke (drugostupanjska presuda VTSRH).

Međutim, pravomoćnost sudske (drugostupanjske) odluke ne znači ujedno i njenu neizmjenjivost.

Država (društvo) s jedne strane očekuje da sudovi što brže dovrše postupke (donošenje pravomoćne odluke), ali i da sudske odluke budu zakonite (što je veća mogućnost preispitivanja sudske odluke, to je i veća vjerojatnost da će to u konačnici uroditi donošenjem zakonite odluke).

Preispitivanje pravomoćnih sudskih odluka provodi se povodom izvanrednih pravnih lijekova (revizije u parničnom postupku).

U smislu odredbi ZPP-a, revizijski postupak uređen je tako da stranka, želi li inicirati odlučivanje Vrhovnog suda, obvezna najprije podnijeti prijedlog za dopuštenje revizije, a tek ako je Vrhovni sud dopusti, i reviziju. No, i kad su iscrpljeni izvanredni pravni lijekovi (odnosno, kad su protekli rokovi za njihovo podnošenje), sudskoj odluci još nije posve osigurana neizmjenjivost. Odredbe o tome se nalaze u Ustavnom zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 99/99, 29/02, 49/02), te uređuju institut ustavne tužbe primjena kojeg može dovesti do ukidanja sudske odluke koja ne samo da je postala pravomoćna već u vezi s kojom je donesena i odluka povodom revizije.

U smislu prethodnog, protivnik osiguranja (u ovom predmetu) u cijelosti previđa činjenicu da je predlagatelj osiguranja podnio prijedlog za dopuštenje revizije (u odnosu na donesenu drugostupanjsku presudu VTS-a), koji prijedlog je i prihvaćen rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revd 3513/2020-2 od 15. lipnja 2021. (prema obrazloženju navedenom u ranije citiranom podnesku predlagatelja privremene mjere).

Uzimajući u obzir stav revizijskog suda, da je došlo do povrede u postupanju drugostupanjskog suda (posljedično čemu se ispunjavaju okolnosti da presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-1435/2020-5 bude ukinuta nakon što se predmet vrati drugostupanjskom sudu na ponovno postupanje), čime se tim postupkom osiguranja pravnoga reda stječu i uvjeti za regulacijsku mjeru radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete na strani predlagatelja osiguranja, pri čemu odgađanje isplate sredstva iz depozita protivniku osiguranja ne bi nastala nenadoknativa šteta, budući da i ukoliko naposljetku uspije obraniti svoju tražbinu na razini pravomoćnosti (u ponovljenom postupku nastavno na revizijsku odluku) on ima osigurana sredstva za njeno namirenje (o kojim se prijetećim štetama, protivnik osiguranja nije niti očitovao u svom podnesenom protivljenju).

Sukladno ranije navedenom, ovaj sud je sukladno odredbama članka 347. stavka 2., članka 340. i članka 292. stavka 2. OZ-a, a u svezi odredbama članka 10.

i članka 76. točke 9. SZ-a i članka 382. ZPP-a, a u svezi s odredbom članka 62. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske odlučio kao u izreci ovog rješenja.

U Splitu 11. listopada 2021.

Sutkinja
Ana Golub Gruić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dostave rješenja, a dostava ovog rješenja smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana njegove objave na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, pismeno u tri primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- predlagatelju po punomoćnici
- ADDL Megila d.o.o. Zagreb po punomoćnici
- stečajnoj upraviteljici Ljiljani Poljanić
- mrežna stranica e-Oglasna ploča sudova
- u spis

Broj zapisa: **eb300-9f08b**

Kontrolni broj: **02b25-835af-bff48**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA GOLUB GRUIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.